

Ref.: MDA/Alt/3656-2008

Núm. 46661
**A LA SALA CONTENCIOSA ADMINISTRATIVA
DEL TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA DE CATALUNYA
-SECCIÓ TERCERA-**

L'advocada de la Generalitat de Catalunya sotscrita, en representació i defensa d'aquesta, en ús de les facultats que han estat acreditades en el recurs contenciós administratiu núm. 251/2008 (Secció 3a), que es tramita davant la Sala a instància d'ASSOCIACIÓ DE VEÏNS SANT ANTONI DEL BARRI DE LA RAMPINYA DE SALLENT,

MANIFESTO que en compliment de la Provisió de la Sala de 25.11.2009, que ens va ser notificada el propassat 10 de desembre, aquesta part fa les següents

AL-LEGACIONS

Única. La Sala ens ha donat trasllat de l'escrit de la codemandada IBERPOTASH SA que, per raons de manca de coneixement suficient del català del lletat corresponent, sol·licita que siguin traduïts al castellà l'expedient administratiu i també la totalitat dels escrits processals de les parts que estiguin redactats en català.

Considera aquesta part que en el marc de les actuacions judicials que se segueixen davant de la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, el marc jurídic específicament aplicable a aquest supòsit ve determinat per les previsions de l'article 231.4 de la Llei orgànica del poder judicial, que preveu que les actuacions judicials fetes i els documents presentats en l'idioma oficial d'una comunitat autònoma tindran plena validesa i eficàcia sense necessitat de traduir-los al castellà, però determina diversos supòsits en què caldrà procedir a la seva traducció, d'ofici, entre els quals, que ho demani una part que al·legui indefensió.

Entenem, doncs, que les actuacions corresponents s'haurien de lliurar als serveis corresponents de traducció adscrits als òrgans judicials perquè se'n fes la traducció sol·licitada per la codemandada.

Per això,

SOL-LICITO a la Sala:

Que admeti aquest escrit amb les seves còpies, i que tingui per fetes les al·legacions anteriors als efectes oportuns.

Barcelona, 15 de desembre de 2009

L'advocada de la Generalitat

Rosa María Pérez Pablo



La Generalitat contra el català

Darrere de la mineria de potassa del Bages, justificant per por al conflicte amb el sector miner allò injustificable, la Generalitat ha renegat dels principis ambientals que predica i dels seus propis decrets. La mineria de potassa del Bages no és un tema menor, sinó el de més pes ambiental a Catalunya: 80 milions de tones de residus salins que creixen al ritme de d'1 o 2 milions de tones més cada any i que salinitzen l'aigua de la part mitjana i baixa de la conca del Llobregat, on viu la meitat de la població de Catalunya. Les polítiques ambientals, ja siguin per l'ordenació del territori, la sensibilitat pel paisatge, la gestió de residus, el reciclatge de materials, l'estalvi d'aigua, la prevenció de la contaminació o l'estat dels rius, totes es queden en una pantomima, en paper mullat, davant de la presència contundent dels runams salins de Súria i Sallent.

Les legislacions sobre aigües, residus, urbanisme o restauració d'espais afectats per activitats mineres s'han ignorat, incomplert o tergiversat amb interessades interpretacions esbiaixades i tripijocs administratius; mai no s'han aplicat de debò als residus de la mineria de potassa. L'any 1983, la Generalitat va publicar el decret que obliga a restaurar pedreres i runams miners i a dipositar a l'avançada una fiança per l'import total d'aquesta restauració. De llavors ençà es deuen haver abocat uns 50 milions de tones de residus salins als runams de Súria i Sallent, però no s'ha restaurat res de res. L'import de la fiança establert pel conjunt de les dues explotacions no arriba ni al 20% del cost real de la restauració del runam de Vilaforns, a Balsareny, molt més petit que el de Súria o els de Sallent. Contravenint decrets autonòmics, lleis estatals i directives europees, la salinització de les aigües ha anat en augment, paral·lela al creixement dels runams; malgrat que, en un desdoblament de personalitat de la Generalitat, l'Agència Catalana de l'Aigua inverteix en costoses instal·lacions per pal·liar els mals i garantir el subministrament d'aigua potable a la població.

Durant anys i anys, la Generalitat es va esforçar per no veure el grandios delictes ambiental de la salinització de les aigües. Més recentment, la concessió d'autoritzacions ambientals a les explotacions mineres, a Súria l'any 2006 i a Sallent el 2008, quan no tenen condicions per ser autoritzades ja que segueixen salinitzant l'aigua com sempre i no concreten els plans de restauració, més que inhibició és un acte de complicitat. L'evidència de la relació causa efecte entre la muntanya de residus salins i la salinització de les aigües és total. A la vista de l'estat de la riera de Soldevila per on circula salmorra saturada que prové del runam del Cogulló, és impossible acceptar l'autorització ambiental que ha concedit el departament de Medi Ambient –per a major despropòsit en mans d'uns autoanomenats *els Verds*. Per això es va interposar un recurs contenciós administratiu en contra de l'autorització ambiental a l'explotació minera de Sallent, que fou admès pel Tribunal Superior de Justícia de Catalunya.

Semblaria que, després de dispensar tracte de favor a qui més embruta el país, de gastar diners propis i comunitaris en plantes dessalinitzadores a la vegada que s'autoritza la

salinització de l'aigua riu amunt, i de deixar un reguitzell de clapes de mortaldat a les ribes del Cardener i el Llobregat pels sovintejats vessaments de salmorra del col·lector envellit –uns quants, ben recents, a Manresa mateix–, la nostra Generalitat ja no podia caure més avall per complaure els interessos particulars d'Iberpotash. Doncs no, encara es pot caure més avall, es poden perdre més els papers. Ara, la Generalitat fins i tot renega de la llengua catalana; tot sigui per tenir content al sector miner.

Al contenciós obert per l'autorització ambiental de Sallent, a falta de cap altre argument, l'advocada de la Generalitat sol·licita als serveis jurídics la traducció, del català al castellà, de tot l'expedient. Sí, ho heu llegit bé i podeu comprovar-ho en versió original a la pàgina esquerra: la Generalitat demana la traducció de l'expedient –un volum de paperassa considerable– del català al castellà per fer-lo més entenedor a l'advocat d'Iberpotash. El català l'ha d'aprendre el pobre immigrant acabat d'arribar per adreçar-se a les institucions, però no l'empresa que des de fa molts anys és líder a Catalunya en generació de residus i contaminació de rius. El fet genera més ràbia al constatar que una part de la pròpia documentació aportada per Iberpotash a l'expedient és en català. On és doncs la suposada indefensió d'Iberpotash, si ens hi adrecem en català? I que ningú s'equivoqui; els serveis jurídics de traducció no van a la velocitat del traductor Google. Ara farà un any que la Generalitat i Iberpotash van sol·licitar la traducció de l'expedient al castellà, i encara esperem amb l'expedient encallat; com també s'espera data pel judici penal per salinització de les aigües, un cas que va començar a rodar pels jutjats l'any 1997, en fa ja 13. Per tal d'amagar el vistiplau de la Generalitat a la salinització de les aigües pels residus de la mineria de potassa, tot s'hi val, totes les trampes i dilacions, també anar en contra del català.

Amb la incapacitat per defensar el país davant de l'agressió ambiental de la mineria de potassa al Bages, la Generalitat no només ha deixat perdre les polítiques ambientals, pel camí ha perdut també la vergonya i la dignitat. ■

Imatges pàgina esquerra:

A dalt, la carta de l'advocada de la Generalitat al TSJC demanant la traducció del català al castellà de l'expedient del contenciós sobre l'autorització ambiental de la mineria de potassa de Sallent.

A baix, la riera de Soldevila (Sallent) devastada per la salmorra provinent de l'ambientalment autoritzat runam del Cogulló.